

θ.-θέματα που αφορούν στην κρίση της κοινωνίας.

Η ανθρώπινη ζωή πάντα γίταν κοινωνική σε ολόκληρη την ιστορία του πολιτισμού. Στο βασιλείο των ζώων υπάρχει ένας απαράβατος νόμος, που σύμφωνα μ' αυτόν κάθε είδος είναι ανίσανο να αντιμετωπίσει μόνο τη φύση του και πολύ περισσότερο είναι αναγκασμένο να ενώσει τις δυνάμεις του με δλλα είδη, σε μια κοινή συμβίωση, προκειμένου να εξασφαλιστεί. Και ο άνθρωπος δεν αποτελεί εξαίρεση στον κανόνα αυτόν. Σαν μονάδα, ελάχιστα μπορεί να αναπτύξει τις δυνάμεις του στη φύση, δπου μάλιστα εκτεθειμένος στον κίνδυνο, αντιμετωπίζει περισσότερες δυσκολίες και εμπόδια. Η εξήγηση είναι σπλή: δεν διαθέτει την οξύρισση της δραστηριότητας και της αισθήσεως για να αποφύγει τους παραμικρότερους κινδύνους. Ήδηλου η τροφή του είναι αρκετά ειδική και για αυτούς τους λόγους η ζωή του είναι εξαιρετικά αναγκαίο να προστατευτεί. Εποι ανάπτυξε τη συλλογικότητα και εξασφάλισε ευνοϊκούς δρους για να συντηρηθεί και να προοδεύει.....

ε.-θέματα που αφορούν στην ανάπτυξη της αντικοινωνικότητας του ανθρώπου.

Με τη γέννησή του ο άνθρωπος αυτόματα γίνεται μέρος του κοινωνικού συνδλου. Κι αυτό γιατί κάποιος πρέπει να του εξασφαλίσει τροφή, στέγη, φροντίδα. Αντιμετωπίζει ένα περιβάλλον που τον δέχεται φροντίζοντας για δλα δσο είναι αδύνατος στην αρχή για εργασία, για ομιλία, για δημιουργία. Και αυτή η προσφορά από την κοινωνικό δύνολο απαιτεί ανταπόδοση μόλις υπερνικήσει τις δυσκολίες. Ο αγώνας μέχρι να φτάσει σ' αυτό το σημείο βέβαια, είναι μεγάλος αλλά η ώρα της προσφοράς εξίσου σημαντική. Ας μη ξεχνήμε πόσο ύπορος χρειαστήκαμε για να συναλάβουμε την πρώτη μεγάλη ευθύνη αλλά και πέση ευτυχία μας χάρισε η επιτυχία μας αυτή, ο πρώτος μας έπαλνος. Η ζωή λοιπόν του ανθρώπου βρίσκεται σε ουνέχη αναφορά και συοχέτιση με το περιβάλλον του.....

τα.-θέματα που αφορούν στην κρίση του ανθρώπινου είδους (εξανθρωπισμός).

Ιιάνε χρόνια από εκείνη τη στιγμή που ο άνθρωπος, σε δύσκολες καταστάσεις της ζωής του και στο θυμό της φύσης, άπλωνται χέρια του στον ουρανό ικετεύοντας και προσευχόμενος να βρεί λύση στα προβλήματά του. Πέρασθε χρόνια από την εποχή της θεοποίησης των πλανητών και των φυσικών φαινομένων. Τα άλλα δυτά της φύσης δεν τα αντιμετωπίζουμε πιλα με μυστηριώδες ύφος και με ανεξήγητες και ανεξερεύνητες δυνάμεις, αλλά απλά σαν μέσα για την πραγματοποίηση των σκοπών και επιδιώξεων μας. Μόνο ο εαυτός μας είναι η πηγή για να αντλήσουμε δυνάμεις. Έχουμε δημιουργήσει επιστήμη, τεχνική, μακροζωία, ταξίδια στο σύμπαν, μετατρέποντας σε οάσεις τις ερήμους και τα παρθένα δάση σε λεωφόρους. Τελειοποιώντας τις κατασκευές μας, μιλάμε για πρόσωπα που βρίσκονται σε άλλα μέρη της γης και έχουμε βρεί τον τρόπο να επικοινωνούμε μαζί τους. Ιατώντας ένα της γης και αντικαταστατούμε τους αστροναύτες να βρείσουν στο διάστημα. Υπάχνουμε, κουμπί παρακολούθουμε τους αστροναύτες τις επιτυχίες τους και καλυτερέψαμε, αλλά τον υπήρχουμε, χτίζουμε, γκρεμίζουμε για να μάζουμε και νούμερα πράγματα, ν αποκτήσουμε, χτίζουμε, γκρεμίζουμε για να μάζουμε τη γη, να μπούμε στην καρδιά της, να μην την υπήρχουμε τίποτε ανεξερεύνητο. Ο τεχνοκρατικός και επιστημονικός πολιτισμός χρωστά πολλά στις τεχνικές κατακτήσεις.....

τρ.-θέματα που αφορούν στην ανθρώπινη αδιαφορία

Σήμερα ο άνθρωπος έχει φτάσει στην εκπλήρωση των μεγαλεπήβολων ονείρων. Οι επιστήμονες, με τις συνεγείς ανακαλύψεις τους και τη συστηματική πραγματοποίηση των τεχνικών επιτευγμάτων, ήσας δίνοιν τη δυνατότητα να οραματίζουμε μαστε έναν ιδιόμο τέλεια οργανωμένο, με απειρες διευκολύνσεις και συνέσεις, δπου σιγά σιγά το ανθρώπινο γένος θα ζει αυξανόντας τις ικανότητές του και κατακτώντας σιγά την επιτυχία και ευτυχία. Όλα τα επιτύχαμε, δλα τα καλυτερέψαμε, αλλά τον ανθρώπο δεν φροντίζαμε να τον καλυτερέψουμε. Υπάρχει δηλαδή μια παρανοία εσωτερική ζωή, ενάντια στο πνεύμα κάθε κοινωνικού και ανθρωπιστικού συναίσθηματος.....

τζ.-θέματα που αφορούν στην αισθητική και ψυχολογική κρίση του πολιτισμού.

Ακριβές πληρώνουμε τις αντινομίες και τα αδιέξοδα του πολιτισμού μας. Άλλοι, παίρνουν τις τολμηρές πρωτοβουλίες, αποφασίζουν για τη δικαιά μας ζωή αποδιοργανώντας την δλο και περισσότερο. Εμείς ταραμένουμε στο περιθώριο και παρακλασθούμε την αράσταχτη αδικία να μεγαλώνει και την καταθλιπτική ερήμια να απλώνει παντού τα πλοκάμια της.